

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Compensatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

casus aperti: vt incendiū, bellum, tempestas, &c. aperte probabitur. Si verò casus sunt occulti, probabitur per coniecturas, habito respectu ad qualitatem personarum, & similia. Si verò ex aduerso, dolus, vel culpa allegetur, probabitur ex casu non facili sine culpa. Vide Sil. libi. in fi.

COMPENSATIO.

COMPENSATIO importat debiti & crediti inter se contributionem. l. 1. ff. de compensa. quæ admittitur in omnibus, quæ in suo genere recipiunt functionem, id est, quādo vna res potest fungi vice alteri, sicut sunt ea, quæ consistunt in numero, pondere, & mensura. secundum Pa. in c. bona fides. de depoli. In alijs autem cessat compensatio. Et requiritur debitum esse liquidum: vt in l. fin. C. de compen.

An quis æquiualens retinere possit si ad manus eius venit, vel accipere, quando suū habere non potest. infra, Furtum. §. 5. Vide Inno. in c. cū olim causam de resti. spo. & in c. dominus. 23. q. 2. In deposito tamen non potest fieri compensatio: vt supra, Commodatum. §. 3.

COMPOSITIO.

COMPOSITIO amicalis potest interuenire etiam in spiritualibus contractibus: vt dicit glos. in c. statuimus. de transac. & c. nuper. de dec. ita tñ, quod nullum temporale pro spirituali detur, quia simoniacū esset. Si fiat compositio inter clericos super decimis in futurum soluendis, nō excedet vitam transigētium. c. veniens. de transac. & potest fieri etiam sine auctoritate superioris.

COMPROMISSIO.

COMPROMITTERE potest res quilibet quas potest alienare, seu libere disponere: quas autē sine solennitate nō potest disponere, etiā sine tali solennitate de illis non potest compromittere. Facit c. cum tempore. de arbit. & Pa. ibidem. Vide in ver. Arbitr. §. 13. 14. Vnde prælati possunt de fructibus beneficiorum compromittere, sicut libere disponere. vt not. Host. in sum.

COMMVNIO.

COMMUNIO quia sacramentū Eucharistiæ sumitur, ex parte summentis quatuor requirit. Primo, vt præmissa diligenti examinatione, & contritione, credat se mundum à peccato mortali. Et sine peccato mortali cogniti contritione communicans, mortaliter peccat, quia indignè sumit & sic reus corporis, & sanguinis Christi, secundum Apostolum, efficitur. Sine confessione autem, si rationabilis causa est non confitendi, excusatur communicans, quia præceptum de confessione præmittenda communioni non est de iure diuino, nec positiuo, cū nullibi inueniatur, nisi semel in anno. Si autem commoditas confitendi adest, & habens conscientiam peccati mortalis, differre vult confessionem & communicare cum alijs, vel celebrare, peccare videtur valde grauiter, quia minus dignè voluntarius accedit, circa tamen mortale, propter rationem tactam: secundum Caiet. ibi. Alij autem videntur tenere oppositum quasi omnes, & præcipue Thom. 4. sent. distinct. 17. q. 3. a. 1. q. 4. & hæc opinio est securior.

SECUNDO, requiritur quod communicans sit ieiunus, ieiunio non ecclesiæ tantū, sed naturæ, videlicet, quod à media nocte nihil sumperit per modum cibi, vel potus. & ab omnibus, quæ per os sumuntur, etiam medicinalibus, ita quod scienter, & aduertenter, non ieiunus, hoc modo communicans (excepto mortis articulo) mortaliter peccat, vt communiter tenetur: secundum Caiet. ibi. & in c. liquidò. de consec. dist. 2.

TERTIO, requiritur tempus. In Paschate omnes tenentur communionem sumere: vt in c. omnis. de pen. & c. re. per octo dies ante, & per octo post secundum determinationem Eugē. 4. aliter mortaliter peccant, nisi rationabiliter differatur de consilio sacerdotis. Requiritur & debita ætas in communicante: vt in d. c. omnis. videlicet anni discretionis, quæ tamen di-

h secretis